

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **J. U.**

skazanego z art. 159 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

po rozważeniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 12 kwietnia 2016 r.

kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 23 lipca 2015 r., sygn. akt VII Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ś.

z dnia 10 lutego 2015 r., sygn. akt II K [...]

postanowił:

- 1. na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. kasację pozostawić bez rozpoznania;**
- 2. zwolnić skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania kasacyjnego;**
- 3. nie uwzględnić wniosku adw. S. B. o zasądzenie od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu skazanemu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyznaczony z urzędu obrońca skazanego J. U. wniósł kasację od wymienionego wyżej wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 23 lipca 2015 r., sygn. akt VII Ka [...], zarzucając „rażące naruszenie prawa procesowego, tj. przepisu art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k., które mogło mieć

wpływ na treść orzeczenia, polegające na niedostrzeżeniu przez Sąd Odwoławczy, niezależnie od granic i zarzutów apelacji, że wyrok Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 10.02.2015 roku wydał sędzia podlegający wyłączeniu, co do którego zachodziła okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w rozpoznawanej sprawie". W konkluzji domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi odwoławczemu. Obrońca nadto wniósł o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

Kasacja ta, zarządzeniem upoważnionego sędziego VII Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Z. z dnia 27 listopada 2015 r. została przyjęta, wobec stwierdzenia, że odpowiada warunkom formalnym (k. 406).

W odpowiedzi na kasację, prokurator Prokuratury Okręgowej w Z. wniósł o jej uwzględnienie wobec jej oczywistej zasadności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Decyzja prezesa sądu (przewodniczącego wydziału, upoważnionego sędziego) o przyjęciu kasacji podlega kontroli sądu kasacyjnego. Kontrola przeprowadzona w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, że decyzja upoważnionego sędziego o przyjęciu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego J. U. nie była prawidłowa. Powinno zostać bowiem dostrzeżone, że z dniem 1 lipca 2015 r. uległa zmianie treść przepisu art. 523 § 1 k.p.k., przez wskazanie dodatkowego ograniczenia we wnoszeniu kasacji, mianowicie zastrzeżenie, że „Strona nie może również wnieść kasacji na podstawie zarzutu naruszenia art. 440” k.p.k. Zgodnie z art. 39 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247 z późn. zm.) do prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie, wydanego przed dniem wejścia w życie tej ustawy, przepis art. 523 § 1 k.p.k. stosuje się w brzmieniu dotychczasowym. *A contrario*, do prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie, wydanego po wejściu w życie ustawy nowelizującej, tj. po 30 czerwca 2015 r., przepis art. 523 § 1 k.p.k. stosuje się w nowym brzmieniu. W takim razie kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego J. U. od wyroku wydanego 23 lipca 2015 r., podnosząca tylko zarzut naruszenia przez Sąd odwoławczy art. 440 k.p.k. (powiązanie tego przepisu z

przepisami art. 41 § 1 oraz art. 433 § 1 nie zmienia istoty zarzutu), powinna zostać potraktowana jako niedopuszczalna z mocy ustawy, ze skutkiem odmowy jej przyjęcia (art. 530 § 2 w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.). Wobec innego w tym względzie postąpienia, właściwą decyzją, znajdującą oparcie w art. 531 § 1 k.p.k., było pozostawienie kasacji bez rozpoznania.

Zwolnienie skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania kasacyjnego znajduje oparcie w art. 624 § 1 k.p.k., bowiem względy słuszności przemawiają za nieobciążaniem skazanego kosztami, gdy nie miał on wpływu na wniesienie przez obrońcę niedopuszczalnej kasacji. Natomiast nieuwzględnienie wniosku obrońcy o zasądzenie na jego rzecz kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu skazanemu wynika z faktu, że obrońca, jako podmiot fachowy, powinien dostrzec, iż kasację na podstawie zarzutu naruszenia art. 440 k.p.k. może wnieść jedynie podmiot określony w art. 521 k.p.k. Jak to niejednokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, nie ma powodów, by Skarb Państwa ponosił wydatki wynikające z czynności procesowo wadliwych, a podjętych przez podmiot fachowy przydzielony stronie procesowej po to, aby zapewnić prawną poprawność jej działania (zob. postanowienie z dnia 16 listopada 2015 r., II KK 310/15, LEX nr 1844083 i powołane tam orzeczenia). W grę wchodziło jedynie poinformowanie przez obrońcę właściwego Sądu o braku podstaw do wniesienia kasacji i ewentualne domaganie się wynagrodzenia za podjęte w sprawie czynności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.